

EUROPESE CENTRALE BANK

GIDS VOOR HET RAADPLEGEN VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK DOOR DE NATIONALE AUTORITEITEN

ECB EZB EKT EKP
OVER
ONTWERPEN
VAN WETTELIJKE
BEPALINGEN

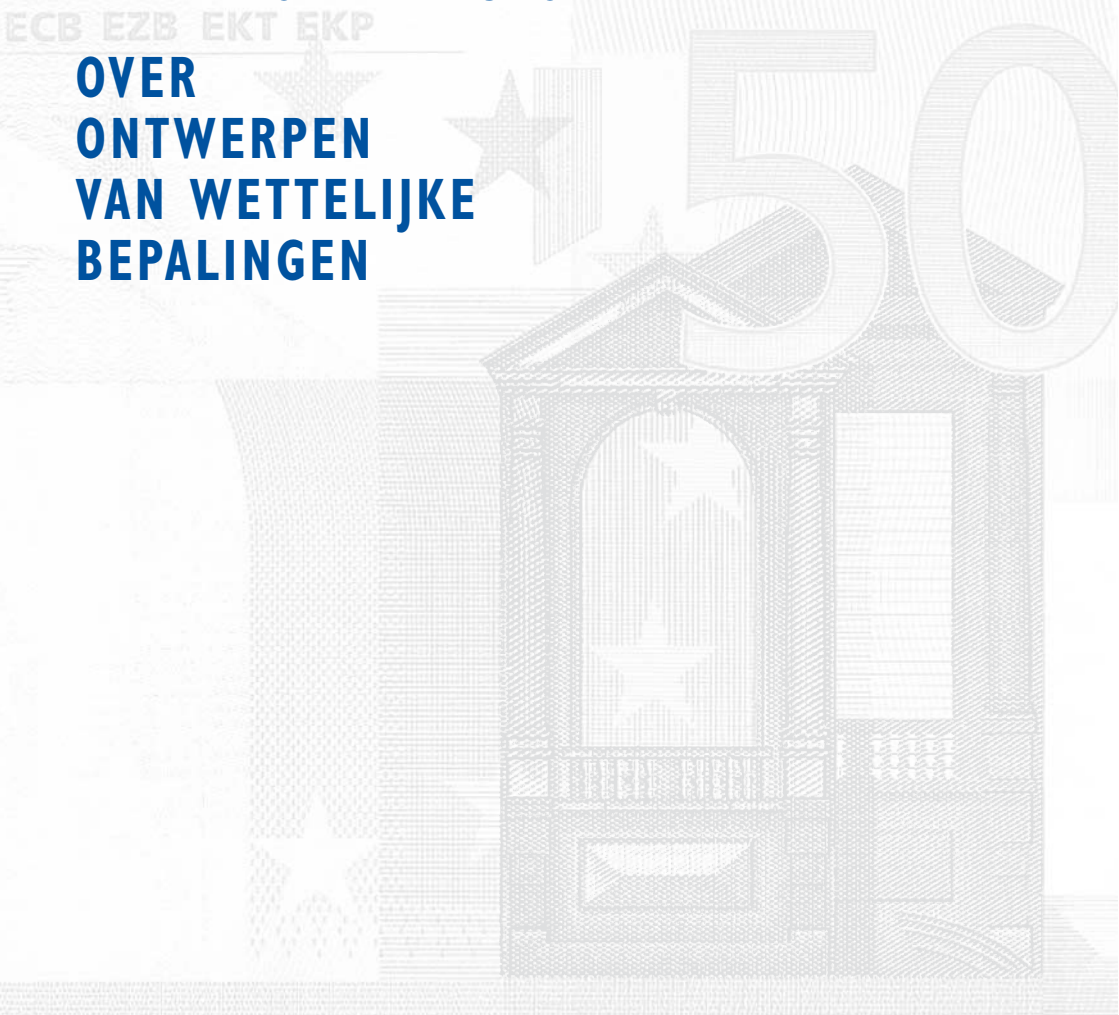

EUROPESE CENTRALE BANK

GIDS VOOR HET RAADPLEGEN VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK DOOR DE NATIONALE AUTORITEITEN

ECB EZB EKT EKP

OVER ONTWERPEN VAN WETTELIJKE BEPALINGEN

© Europese Centrale Bank, 2005

Adres

Kaiserstrasse 29
D-60311 Frankfurt am Main
Duitsland

Postadres

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Duitsland

Telefoon

+49 69 1344 0

Internet

<http://www.ecb.int>

Fax

+49 69 1344 6000

Telex

411 144 ecb d

Deze Gids geeft de standpunten van de ECB weer en laat een beoordeling van Beschikking 98/415/EG door de communautaire instellingen die de correcte toepassing van Gemeenschapsrecht dienen te verzekeren, onverlet.

Deze Gids is opgesteld voor documentaire doeleinden. Uitsluitend wetgeving die in de papieren versie van het Publicatieblad van de Europese Unie is bekendgemaakt, is rechtsgeldig.

Alle rechten voorbehouden. Reproductie voor educatieve en niet-commerciële doeleinden is toegestaan, mits de bron wordt vermeld.

ISBN 92-9181-687-6 (papier)

ISBN 92-9181-688-4 (internet)

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	5		
HOOFDLIJNEN	6		
I ACHTERGROND VAN DE ADVISERENDE ROL VAN DE ECB MET BETREKKING TOT ONTWERPWETGEVING	8	7	Indiening van het advies en verder dienaangaand overleg 23
		8	Publicatie 23
II DE DOELSTELLINGEN VAN BESCHIKKING 98/415/EG	10	V NALEVEN VAN DE RAADPLEGINGSVERPLICHTING	25
III DE REIKWIJDTE VAN DE RAADPLEGINGSVERPLICHTING VAN DE ECB	12	VI JURIDISCHE GEVOLGEN VAN NIET-RAADPLEGING	26
1 De raadplegende autoriteiten	12	BIJLAGEN	27
2 De bestreken ontwerpen van wettelijke bepalingen	14	1 Beschikking van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen (98/415/EG)	28
3 De gebieden die onder de bevoegdheid van de ecb vallen	15	2 Overzicht van aangelegenheden die in ontwerpen van nationale bepalingen geadresseerd werden en waarover de ECB en voorheen het EMI geraadpleegd zijn	32
4 Uitvoeringsbepalingen	18		
IV DE RAADPLEGINGSPROCEDURE	19		
1 Tijdige raadpleging van de ECB	19		
2 Verzoek om een advies	20		
3 Termijnen	21		
4 Ontvangstbevestiging	22		
5 Vaststelling van het advies	23		
6 De talenregeling	23		

INLEIDING

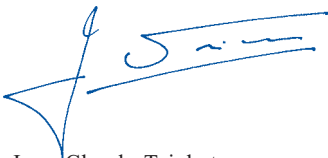
Met genoegen stel ik u deze publicatie voor: *Gids voor het raadplegen van de Europese Centrale Bank door nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen*. Net als alle andere ECB-publicaties drukt deze gids duidelijk uit dat de ECB hecht aan de beginselen van openheid en transparantie en draagt er voorts toe bij de doelstellingen en de werkzaamheden van de ECB in een bredere kring bekend te maken.

Het EG-Verdrag vereist dat de lidstaten de ECB raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Na de historische mijlpaal van de EU-uitbreiding is het aantal betrokkenen in dit raadplegingsproces aanzienlijk toegenomen. Aangaande deze verplichting heeft de ECB daarom deze Gids opgesteld, ter informatie en ter ondersteuning van de nationale autoriteiten, met name van de nieuwe lidstaten. Te dien einde zet de Gids de doelstellingen en de reikwijdte van het raadplegen van de ECB uiteen en verduidelijkt de te volgen procedure.

Ik vertrouw erop dat alle betrokken partijen door deze Gids beter op de hoogte zullen zijn van hun rechten en plichten en de adviserende rol van de ECB verder verduidelijkt zal worden. Dienaangaande beoogt de Gids een ruimer gebruik van de raadplegingsprocedure aan te moedigen en derhalve bij te dragen tot de harmonisatie van de wetgeving van de lidstaten op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen.

Tenslotte, zou ik willen benadrukken hoe belangrijk het is een nauwe samenwerking te verzekeren tussen de nationale autoriteiten die zijn betrokken bij het wetgevingsproces en het Europees Stelsel van centrale banken/Eurostelsel. Ik heb er alle vertrouwen in dat deze publicatie een dergelijke nauwe samenwerking zal ondersteunen in het wederzijdse belang van alle betrokken partijen.

Frankfurt am Main, juni 2005

Jean-Claude Trichet

HOOFDLIJNEN

Nationale autoriteiten dienen de Europese Centrale Bank (ECB) te raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Deze verplichting is gebaseerd op artikel 105, lid 4 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en een schending ervan zou aanleiding kunnen geven tot inbreukprocedures voor het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

De adviserende rol van de ECB dient te verzekeren dat de nationale autoriteiten kunnen profiteren van de deskundigheid van de ECB, aldus: een bijdrage leverend aan de algemene doelstellingen van de Europese Unie (EU); zeker stellende dat nationale wetgeving verenigbaar is met het juridische kader van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) en in overeenstemming is met ECB-beleidsmaatregelen; en het delen van informatie, en communicatie tussen de ECB en het publiek bevorderend.

De raadplegingsverplichting geldt voor alle EU-lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk. Details inzake de ECB betreffende raadplegingsprocedure zijn vastgelegd in Beschikking 98/415/EG van de Raad.

Alhoewel meestal een nationale minister de ECB verzoekt een advies uit te brengen, kunnen vele nationale autoriteiten (zoals parlementen en lichamen met regelgevende bevoegdheden) de ECB raadplegen. De raadplegende autoriteit is niet noodzakelijkerwijze degene die het initiatief tot de wetgeving neemt (of deze vaststelt).

De raadplegingsverplichting is alleen van toepassing op bepalingen die verbindend worden en in de betrokken lidstaat algemeen toepasselijk worden. Deze verplichting beperkt zich niet tot wetgeving die het parlement zal vaststellen, maar er is evenmin een noodzaak tot raadpleging van de ECB over secundaire wetgeving die uitvoering geeft aan primaire wetgeving, tenzij de impact ervan van de laatstgenoemde verschilt. Lidstaten raadplegen de ECB normaliter niet over de omzetting van communautaire richtlijnen, alhoewel de ECB hen somtijds daartoe heeft aangemoedigd voor richtlijnen die voor het ESCB van bijzonder belang zijn en waarvoor harmonisatie bijzonder belangrijk is. De ECB dient opnieuw te worden geraadpleegd, indien ontwerpen van wettelijke bepalingen, inzake welke al om een ECB advies is verzocht, wezenlijk gewijzigd worden.

De aangelegenheden op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, omvatten de fundamentele ESCB-taken uit hoofde van het Verdrag, met name degene in artikel 105, lid 2 van het Verdrag. Beschikking 98/415/EG van de Raad bevat een niet-uitputtende lijst van categorieën aangelegenheden, waarover de ECB dient te worden geraadpleegd.

De ECB dient in het wetgevingsproces tijdig te worden geraadpleegd, d.w.z. op een dusdanig tijdstip dat de ECB haar advies in alle vereiste taalversies kan vaststellen en waardoor de autoriteit die het initiatief tot het ontwerp van wettelijke bepaling neemt,

rekening kan houden met het ECB-advies, vooraleer zij tot een inhoudelijke beslissing komt. Nationale autoriteiten kunnen voor het uitbrengen van het ECB-advies een termijn stellen, die niet korter mag zijn dan één maand. Een termijn van minder dan één maand is alleen toegestaan in uitermate spoedeisende gevallen; in zulke gevallen worden de redenen voor de spoedeisendheid vermeld.

Het proces voor de vaststelling van de wettelijke bepaling is gedurende de raadplegingstijdspanne opgeschort, ook al kunnen bepaalde stappen in het nationale wetgevingsproces nog wel worden uitgevoerd. Na het verstrijken van enige termijn vervalt deze opschorting, maar de betrokken autoriteiten dienen alsnog rekening te houden met het ECB-advies, mits het wordt ontvangen voor de uiteindelijke vaststelling van de wettelijke bepaling. Hoe dan ook, de raadplegende autoriteit dient het ECB-advies ter kennis van de autoriteit te brengen die de wettelijke bepaling vaststelt, indien deze een ander lichaam is.

ECB-adviezen over ontwerpen van wettelijke bepalingen worden in het algemeen op de ECB-website gepubliceerd, direct volgende op hun vaststelling en toezending aan de raadplegende autoriteit (tenzij er speciale redenen voor uitstel zijn, in welk geval het advies ten laatste zes maanden na vaststelling zal worden gepubliceerd).

I ACHTERGROND VAN DE ADVISERENDE ROL VAN DE ECB MET BETREKKING TOT ONTWERPWETGEVING

Het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (het ‘Verdrag’) kent de ECB een adviesfunctie toe met betrekking voorstellen voor communautaire besluiten en ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Artikel 105, lid 4 van het Verdrag, dat wordt herhaald in artikel 4 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (de ‘statuten’), vormt de grondslag voor de adviesfunctie van de ECB. Het kader voor de raadpleging van de ECB door de nationale autoriteiten is vastgelegd in Beschikking 98/415/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen¹ (‘Beschikking 98/415/EG’) die sinds 1 januari 1999 van toepassing is. De

Kader I

Artikel 105, lid 4 van het Verdrag:

De ECB wordt geraadpleegd:

- *over elk voorstel voor een communautair besluit op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen;*
- *door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 107, lid 6, vaststelt.*

De ECB kan advies uitbrengen aan de geëigende instellingen of organen van de Gemeenschap of aan nationale autoriteiten omtrent aangelegenheden op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen.

Artikel 4 van de statuten

Overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag:

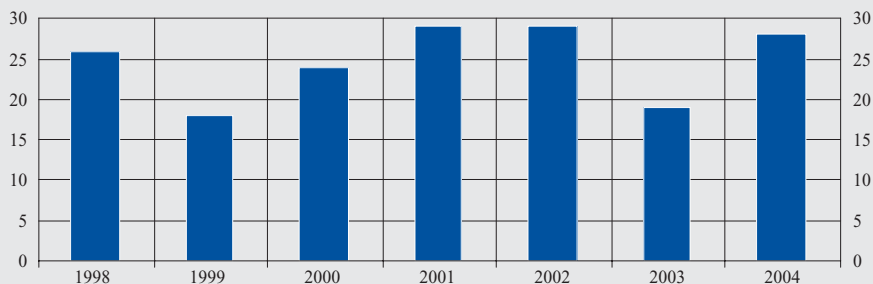
(a) wordt de ECB geraadpleegd:

- *over elk voorstel voor een communautair besluit op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen;*
- *door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 42 vaststelt;*

(b) kan de ECB advies uitbrengen aan de geëigende instellingen of organen van de Gemeenschap of nationale autoriteiten omtrent aangelegenheden op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen.

¹ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42. De tekst van Beschikking 98/415/EG is opgenomen in Bijlage 1.

Schema 1 Aantal ECB-adviezen ingevolge raadplegingen door de nationale autoriteiten

beschikking is van toepassing op alle lidstaten met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, dat is vrijgesteld van de verplichting tot het raadplegen van de ECB krachtens het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland. Sinds haar oprichting heeft de ECB 173 adviezen uitgebracht ingevolge raadplegingen door nationale autoriteiten (zie schema 1).

Voorafgaande aan de oprichting van de ECB had het Europees Monetair Instituut (EMI) eveneens een adviesfunctie². Bepaalde onderwerpen zijn nog steeds van groot belang voor de nieuwe EU-lidstaten, bijvoorbeeld EMI-adviezen betreffende de integratie van nationale centrale banken (NCB's) in het ESCB en de invoering van de euro als de munt in menige lidstaat, onderwerpen die ook van groot belang zijn voor alle lidstaten. Het EMI heeft 68 adviezen vastgesteld ingevolge raadplegingen door nationale autoriteiten betreffende een brede waaier van ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder zijn bevoegdheid vallen.

Beschikking 98/415/EG is tamelijk algemeen geformuleerd, en teneinde te verzekeren dat de Beschikking geheel doeltreffend is, dienen nationale wetgevers grondige kennis te hebben van: (a) haar doelstellingen; (b) de reikwijdte van de raadplegingsverplichting; (c) de te volgen procedure; en (d) het gevolg dat niet-raadpleging zou kunnen hebben voor de rechtsgeldigheid van de betrokken wetgeving. Deze gids beoogt derhalve alle bij de voorbereiding van nationale wettelijke bepalingen betrokken nationale autoriteiten over deze vier aspecten te informeren, zodat zij volledig op de hoogte zijn van hun rechten en plichten. Deze gids bevat eveneens een aantal aanbevelingen, teneinde de doelmatigheid van de raadplegingsprocedure te verzekeren.

² Zie artikel 117, lid 6 en artikel 117, lid 8 van het Verdrag en Beschikking 93/717/EG van de Raad van 22 november 1993 betreffende de raadpleging van het Europees Monetair Instituut door de autoriteiten van de Lid-Staten over ontwerpen van wettelijke bepalingen (PB L 332 van 31.12.1993, blz. 14).

II DE DOELSTELLINGEN VAN BESCHIKKING 98/415/EG

In het *OLAF*-arrest³, verduidelijkte het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (het ‘Hof’) de doelstellingen van artikel 105, lid 4 van het Verdrag aangaande de verplichting de ECB te raadplegen over elk voorstel voor een communautair besluit op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Het Hof stelde dat middels deze verplichting ‘in hoofdzaak wordt beoogd, te verzekeren dat het besluit eerst wordt genomen nadat de instantie is gehoord die door de speciale bevoegdheden waarover zij binnen het communautaire kader op het desbetreffende gebied beschikt en door haar grote deskundigheid, in het bijzonder in staat is, zinvol bij te dragen aan het wetgevingsproces.’

Alhoewel het *OLAF*-arrest betrekking heeft op de verplichting van de communautaire instellingen om de ECB te raadplegen over voorstellen voor communautaire besluiten, verduidelijkt het eveneens de raadplegingsverplichting van de lidstaten over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen. Uit het *OLAF*-arrest kan men afleiden dat Beschikking 98/415/EG in hoofdzaak beoogt de ECB in staat te stellen nationale wetgevers tijdig van deskundig advies te voorzien over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Dit advies beoogt dat het nationale juridische kader: (a) bijdraagt aan het verwezenlijken van de doelstellingen van het ESCB, zoals neergelegd in artikel 105, lid 1 van het Verdrag; (b) verenigbaar is met het juridische kader van het ESCB; en (c) in overeenstemming is met ESCB-beleidsmaatregelen. De raadplegingsverplichting uit hoofde van Beschikking 98/415/EG beoogt systematisch onverenigbare of inconsistente nationale wetgeving te voorkomen. De raadpleging dient derhalve te geschieden wanneer de wettelijke bepaling nog een ontwerp is en met name wanneer de bij het voorbereiden en vaststellen van de betrokken wetgeving nationale autoriteiten nog naar behoren met het ECB-advies rekening kunnen houden.

In dit opzicht hebben de lidstaten er door de raadplegingsverplichting in de praktijk zorg voor kunnen dragen dat nationale wetgeving, waaronder de statuten van NCB’s, verenigbaar bleven met het Verdrag en de statuten, zulks krachtens artikel 109 van het Verdrag.

De bij Beschikking 98/415/EG ingestelde raadplegingsprocedure heeft nog een aantal andere voordelen. De procedure is van waarde als middel voor het delen van informatie en deskundigheid. Raadplegingen zijn van belang, omdat de ECB daardoor inzake wetgeving op de hoogte blijft van ontwikkelingen in de lidstaten op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Mede door de deskundigheid die de ECB verkrijgt bij de

3 In zaak C-11/00 Commissie van de Europese Gemeenschappen/Europese Centrale Bank [2003] Jurispr. I-7147, met name de paragrafen 110 en 111 van het arrest. In die zaak steunde het Hof het optreden van de Commissie en verklaarde Besluit ECB/1999/5 van 7 oktober 1999 inzake fraudebestrijding nietig. Het arrest is van belang omdat het de adviesrol van de ECB verduidelijkt, aangezien het Hof, ingevolge een verzoek van de ECB, de doelstellingen van artikel 105, lid 4 van het Verdrag voor het eerst onderzocht.

bestudering van de ontwerpen van wettelijke bepalingen waarover zij wordt geraadpleegd, kan zij een ECB-standpunt formuleren, bijvoorbeeld in communautaire of internationale fora waar gelijkaardige aangelegenheden worden besproken. ECB-adviezen bevorderen voorts harmonisatie van de wetgeving van lidstaten op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen en dragen bij tot het verbeteren van de kwaliteit van nationale wetgeving, aangezien zij zijn gebaseerd op de deskundigheid die de ECB bij de uitoefening van haar taken heeft verkregen⁴. Het Hof (in procedures inzake de verenigbaarheid met het Verdrag van de betrokken wettelijke bepalingen) of nationale rechtbanken (in procedures inzake de interpretatie of rechtmatigheid van de betrokken wettelijke bepalingen) kunnen rekening houden met ECB-adviezen.

Evenals adviezen van andere communautaire instellingen, zijn ECB-adviezen niet bindend. Met andere woorden, nationale wetgevers hoeven het ECB-advies niet te volgen. Het door Beschikking 98/415/EG ingestelde systeem beoogt te verzekeren dat nationale wetgeving pas wordt vastgesteld na rijp beraad over het ECB-advies. Dit systeem is doeltreffend gebleken en in het algemeen hebben nationale wetgevers ermee ingestemd voorgenomen wettelijke bepalingen te wijzigen of zelfs in te trekken en geen wetgeving vast te stellen die in strijd is met het standpunt van de ECB.

Tenslotte draagt de raadplegingsverplichting bij aan de externe communicatie van de ECB met het publiek en de markten. In het algemeen moedigt de ECB transparantie aan en te dien einde worden adviezen ingevolge raadplegingen door nationale autoriteiten doorgaans onverwijld na hun vaststelling en daaropvolgende toezending aan de raadplegende autoriteit gepubliceerd op de website van de ECB.

4 Zie paragraaf 140 van de conclusies van de advocaat-generaal in zaak C-11/00, die werden onderschreven in paragraaf 110 van het arrest van het Hof.

III DE REIKWIJDTE VAN DE RAADPLEGINGSVERPLICHTING VAN DE ECB

Kader 2

Artikel 2, lid 1 en artikel 2, lid 2 van Beschikking 98/415/EG:

1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

- monetaire aangelegenheden,*
- betaalmiddelen,*
- nationale centrale banken,*
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken*
- betalings- en afrekeningssystemen*
- voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten*

2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.

I DE RAADPLEGENDE AUTORITEITEN

I.1 DE VERSCHILLENDE BETROKKEN AUTORITEITEN

Artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG maakt duidelijk dat de verplichting tot raadpleging van de ECB over wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, rust op ‘de autoriteiten van de lidstaten’. Aangezien Beschikking 98/415/EG van toepassing is op alle lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, zijn de betrokken autoriteiten niet alleen de autoriteiten van de lidstaten die de euro hebben aangenomen (‘deelnemende lidstaten’), maar ook de autoriteiten van de lidstaten die de euro nog niet hebben aangenomen (‘niet-deelnemende lidstaten’), met uitzondering van de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk.

Artikel 3, lid 1 van Beschikking 98/415/EG verduidelijkt dat de autoriteiten van de lidstaten ‘de nationale autoriteiten [zijn] die een ... wettelijke bepaling voorbereiden’. Bovendien volgt uit artikel 4 van Beschikking 98/415/EG dat de raadplegende autoriteit niet de autoriteit hoeft te zijn ‘die de bepaling dient vast te stellen’, maar evenmin ‘de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt’.

In de praktijk heeft een groot aantal verschillende autoriteiten de ECB geraadpleegd. In het geval van door het nationale parlement behandelde wetgeving, heeft in het algemeen het betrokken lid van de nationale regering, normaliter de minister van financiën of de minister van justitie, de ECB geraadpleegd. Bij gelegenheid verlieten raadplegingen via de NCB's. In het geval van andere wetgeving heeft in het algemeen de autoriteit de ECB geraadpleegd die bevoegd is het betrokken besluit vast te stellen, bijvoorbeeld het betrokken lid van de nationale regering of een NCB met regelgevende bevoegdheden. Tenslotte hebben ook nationale autoriteiten (NCB's, toezichthoudende autoriteiten of speciale organen zoals een nationale raad voor de omschakeling op de euro) de ECB geraadpleegd, die geen formele bevoegdheid hadden om het initiatief te nemen tot het betrokken ontwerp van wettelijke bepaling of deze vast te stellen, maar die de jure of de facto betrokken waren bij het vaststellingsproces. In deze gevallen heeft de ECB het standpunt gehuldigd dat de raadpleging gegrond is, indien de betrokken autoriteiten kennelijk handelen namens de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt of namens de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen.

1.2 DE ROL VAN DE NATIONALE PARLEMENTEN

Nationale parlementen zijn autoriteiten die 'ontwerp[en] van wettelijke bepaling[en] voorbereiden' ter fine van Beschikking 98/415/EG wanneer zij debatteren over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB, die zijn voorgesteld door één of meer van haar leden⁵. Nationale parlementen dienen op basis van hun eigen reglementen van orde te beslissen hoe zij ter fine van voorafgaand ECB-advies ontwerpen van wettelijke bepalingen indienen die zijn voorgesteld door één of meer van haar leden en gebieden betreffen die vallen onder de bevoegdheid van de ECB. In één geval heeft een op eigen initiatief handelend nationaal parlement de ECB geraadpleegd inzake ontwerpen van wettelijke bepalingen die leden van een nationaal parlement overeenkomstig nationale wetgeving hadden voorgesteld.

⁵ Zulks geldt eveneens wanneer parlementsleden amendementen indienen op door de regering ingediende ontwerpen van wettelijke bepalingen, welke amendementen potentieel de ontwerpwetgeving onder de gebieden, die vallen onder de bevoegdheid van de ECB, kunnen doen vallen.

2 DE BESTREKEN ONTWERPEN VAN WETTELIJKE BEPALINGEN

Kader 3

Artikel 1, lid 1 van Beschikking 98/415/EG:

Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

...

‘ontwerpen van wettelijke bepalingen’: ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

Luidens artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG zijn de autoriteiten van de lidstaten verplicht de ECB te raadplegen over ‘elk ontwerp van wettelijke bepaling’ op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Artikel 1, lid 1 van Beschikking 98/415/EG definieert het concept van ‘ontwerpen van wettelijke bepalingen’. Deze definitie verwijst naar bepalingen, die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk worden in de betrokken lidstaat (of een geografisch onderscheiden grondgebied), regels bevatten die van toepassing zullen zijn in ‘onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal’ personen. De definitie omvat geen ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten (zie sectie III(4)).

De raadplegingsverplichting is niet beperkt tot ontwerpen van wettelijke bepalingen die door een parlement aangenomen zullen worden. Beschikking 98/415/EG bestrijkt alle soorten verbindende bepalingen, waaronder secundaire wetgeving, alsook verbindende besluiten van algemene toepasselijkheid van NCB's of toezichhoudende autoriteiten (indien deze organen regelgevende bevoegdheden hebben). Zulks betekent evenwel niet dat de ECB geraadpleegd dient te worden over alle secundaire wetgeving die uitvoering geeft aan primaire wetgeving op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Gezien de doelstellingen van Beschikking 98/415/EG, is het duidelijk dat een advies slechts bij de ECB aangevraagd dient te worden voor ontwerpsecundaire wetgeving, indien het onderwerp nauw verband houdt met de taken van de ECB en indien de impact op de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB verschilt van de uit de primaire wetgeving resulterende impact. Voorbeelden van aangelegenheden over welke lidstaten doorgaans niet verplicht zijn de ECB te raadplegen, zijn aangelegenheden betreffende procedures of sancties.

De verplichting tot raadpleging van de ECB over amendementen op reeds aan de ECB voor advies voorgelegde ontwerpen van wettelijke bepalingen, is van toepassing op wezenlijke amendementen die de kern van de ontwerpwetgeving betreffen. Het is nuttig twee scenario's te onderscheiden. Het eerste is wanneer wezenlijke amendementen

worden voorgesteld wanneer de ECB haar advies nog niet heeft vastgesteld. In dergelijke situaties verwacht de ECB dat de raadplegende autoriteit het geamendeerde ontwerp van wettelijke bepaling zo snel mogelijk indient, zodat het advies op de meeste recente tekst kan worden gebaseerd. In de tweede situatie worden na de vaststelling van het ECB-advies wezenlijk nieuwe bepalingen voorgesteld. In de laatstgenoemde situatie dient de ECB in verband met die amendementen te worden geraadpleegd. Nadere raadpleging is evenwel niet vereist, indien de amendementen in wezen tegemoetkomen aan het standpunt dat de ECB in haar advies heeft ingenomen. De ECB verwelkomt niettemin indien zij wordt geïnformeerd over het gevolg dat aan haar adviezen wordt gegeven en ter informatie details van dergelijke amendementen ontvangt.

3 DE GEBIEDEN DIE ONDER DE BEVOEGDHEID VAN DE ECB VALLEN

Artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG vereist dat nationale autoriteiten de ECB raadplegen over elk ontwerp van wettelijke bepaling ‘op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen’. Zulks omvat uiteraard ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de krachtens artikel 105, lid 2 van het Verdrag via het ESCB uit te voeren fundamentele taken (i.e. het bepalen en ten uitvoer leggen van het monetair beleid van de Gemeenschap, het verrichten van valutamarktoperaties, het aanhouden en beheren van de officiële externe reserves van de lidstaten en het bevorderen van een goede werking van het betalingsverkeer). Het omvat eveneens ontwerpen van wettelijke bepalingen aangaande een reeks andere taken die krachtens het Verdrag aan het ESCB zijn toebedeeld.

Artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG somt een aantal categorieën van aangelegenheden op die expliciet geacht worden te behoren tot de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB. Nationale autoriteiten moeten de ECB raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen in verband met deze aangelegenheden, namelijk: monetaire aangelegenheden; betaalmiddelen; NCB's; het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen; en betalingsbalansstatistieken; betalings- en afrekeningssystemen; voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten. Beschikking 98/415/EG maakt duidelijk dat de lijst van aangelegenheden in artikel 2, lid 1 niet uitputtend is.

Voorts vermeldt artikel 2, lid 2 van Beschikking 98/415/EG dat de autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten (behalve het Verenigd Koninkrijk) de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid moet raadplegen. Beschikking 98/415/EG maakt aldus een onderscheid tussen deelnemende en niet-deelnemende lidstaten, omdat instrumenten van monetair beleid (bijvoorbeeld het stelsel van reserveverplichtingen) niet langer door de nationale autoriteiten in de deelnemende lidstaten vastgesteld worden. Overweging 5 van Beschikking 98/415/EG maakt evenwel duidelijk dat de raadplegingsverplichting niet de besluiten omvat die door autoriteiten van

niet-deelnemende lidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid (bijvoorbeeld, besluiten ter vaststelling van rentevoeten).

Bijlage 2 verschaft een niet-uitputtend overzicht van aangelegenheden die in ontwerpen van nationale bepalingen geadresseerd werden en waarover de ECB en voorheen het EMI geraadpleegd zijn. Hopelijk verschaft dit overzicht nuttige aanwijzingen indien getwijfeld wordt of een ontwerp van een nationale wettelijke bepaling al dan niet onder de raadplegingsverplichting valt zoals neergelegd in Beschikking 98/415/EG.

3.1 MONETAIRE AANGELEGENHEDEN EN BETAALMIDDELEN

ECB/EMI-adviezen in deze categorie aangelegenheden omvatten ontwerpen van wettelijke bepalingen inzake een uiteenlopende reeks onderwerpen. Een aantal bijzondere voorbeelden: maatregelen in verband met de invoering van de euro (redenominatie van de nationale munt, redenominatie van overheids- en privéschuld, duale prijsvermelding, afrondingsregels, het vervangen van nationale referentietarieven, enz.), wettig betaalmiddel, uitgifte van gedenkpenningen die wettig betaalmiddel zijn, auteursrecht in verband met bankbiljetten en munten, valsemunterij, recycleren van bankbiljetten en munten, en uitgifte van elektronisch geld.

3.2 NATIONALE CENTRALE BANKEN

Een groot aantal ECB/EMI-adviezen behoort tot deze categorie. Zij betreffen wettelijke bepalingen inzake de status van NCB's of hun directieleden, met name hun onafhankelijkheid. Diverse adviezen betreffen eveneens de taken en monetaire beleidsmaatregelen van NCB's, met name naleving van het verbod op monetaire financiering in artikel 101 van het Verdrag, externe reserves van NCB's en reserveverplichtingen van NCB's van niet-deelnemende lidstaten. De ECB/EMI werd eveneens vaak verzocht adviezen uit te brengen over ontwerpen van wettelijke bepalingen aangaande niet met het ESCB verbandhoudende NCB-taken, met name om vast te stellen of deze taken verenigbaar zijn met de doelstellingen en taken van het ESCB⁶.

3.3 HET VERZAMELEN, OPMAKEN EN VERSPREIDEN VAN MONETAIRE, FINANCIËLE EN BANKSTATISTIEKEN, STATISTIEKEN BETREFFENDE BETALINGSSYSTEMEN EN BETALINGSBALANSSTATISTIEKEN

De bevoegdheden van de ECB in verband met het verzamelen van statistische gegevens zijn neergelegd in artikel 5 van de statuten. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank⁷, vereist dat alle lidstaten 'hun taken op het gebied van de statistiek organiseren en ... dat zij volledig samenwerken met het ESCB, teneinde de vervulling van de verplichtingen uit hoofde van artikel 5 van de statuten te

6 Krachtens artikel 14.4 van de statuten, mogen NCB's andere functies vervullen dan die omschreven in de statuten, tenzij de Raad van bestuur vaststelt dat deze functies de doelstellingen en taken van het ESCB doorkruisen.

7 PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

verzekeren'. De ECB is op de hoogte van uiteenlopende rapportagebepalingen in de lidstaten. Dientengevolge tendeeft de ECB bij raadpleging over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen naar het maken van algemene opmerkingen, welke de aandacht moeten vestigen op aspecten die in het ontwerp van wettelijke bepaling geëxpliciteerd zouden kunnen worden.

3.4 BETALINGS- EN AFREKENINGSSYSTEMEN

Eerdere raadplegingen ter zake betroffen ontwerpen van wettelijke bepalingen in verband met diverse operationele aspecten van betalings- en afrekeningssystemen, zoals het toezicht daarop, de netto of real-time brutoafrekeningsgrondslag, salderings- en onderpandaspecten en de 00.00 uur-regel.

3.5 VOORSCHRIFTEN VOOR FINANCIËLE INSTELLINGEN, VOORZOVER DIE WEZENLIJK VAN INVLOED ZIJN OP DE STABILITEIT VAN DE FINANCIËLE INSTELLINGEN EN MARKTEN

Overweging 3 van Beschikking 98/415/EG maakt duidelijk dat deze categorie 'de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat'. Deze categorie dient ook te worden bezien in samenhang met artikel 25.1 van de statuten, dat bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de ECB 'kunnen' raadplegen over 'de tenuitvoerlegging van communautaire wetgeving met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel.' Nochtans, ingevolge artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG, raadplegen de lidstaten de ECB indien de voorgestelde wettelijke bepalingen 'wezenlijk van invloed zijn op' de financiële stabiliteit, tenzij, zoals bepaald in artikel 1, lid 2, de bepalingen uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen om te zetten.

Krachtens het laatste streepje van artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG, heeft de ECB een aantal adviezen vastgesteld ingevolge raadplegingen over voorgestelde wijzigingen van de institutionele structuur voor toezichthouding in de lidstaten. Zij is ook regelmatig geraadpleegd over belangrijke wijzigingen van het stelsel voor toezichthouding voor kredietinstellingen en financiële instellingen, alsook over regels ter bestrijding van het witwassen van geld. De ECB is regelmatig geraadpleegd over ontwerpwetgeving die een belangrijke impact op de markten zou kunnen hebben, bijvoorbeeld wetgeving aangaande securitisatiestelsels en de dematerialisatie van effecten, alsook wetgeving die zowel financiële markten, alsook de primaire doelstelling van de ECB, prijsstabiliteit, betreft (bijvoorbeeld, bepalingen aangaande inflatiegeïndexeerde lonen).

Tenslotte is de ECB geraadpleegd over uiteenlopende ontwerpen van wettelijke bepalingen die het vrij verkeer van kapitaal, het deviezenbeleid (bijvoorbeeld, een voorgestelde 'Tobin-heffing') en andere ontwerpen van wettelijke bepalingen van economisch belang zouden kunnen aantasten.

4 UITVOERINGSBEPALINGEN

Kader 4

Artikel 1, lid 2 van Beschikking 98/415/EG:

Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten.

Zoals boven vermeld, krachtens artikel 1, lid 2 van Beschikking 98/415/EG, hoeven lidstaten de ECB niet te raadplegen inzake de omzetting van communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten. De reden voor deze vrijstelling is dat de ECB, overeenkomstig artikel 105, lid 4 van het Verdrag, reeds geraadpleegd zal zijn over het voorstel voor een communautair besluit en het derhalve onnodig is de adviesrol van de ECB ook toe te passen op ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen die uitsluitend dat communautaire besluit omzetten. Evenzeer is de ECB van mening dat deze vrijstelling ook geldt voor de ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen ter uitvoering van communautaire verordeningen, op voorwaarde dat deze bepalingen geen invloed hebben op aangelegenheden op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, welke invloed verschilt van die van de verordening zelf (waarover de communautaire instellingen de ECB zullen hebben geraadpleegd).

In een zeer beperkt aantal gevallen heeft de ECB nationale autoriteiten aangemoedigd de ECB te raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen ter omzetting van communautaire richtlijnen die voor het ESCB van bijzonder belang zijn. Zulks gold bijvoorbeeld voor de Finaliteitsrichtlijn⁸ en de Richtlijn betreffende financiëlezekerheidsvereenkomsten⁹. De adviezen van de ECB ingevolge een groot aantal raadplegingen over ontwerpen van bepalingen ter omzetting van beide richtlijnen in nationaal recht van de lidstaten, vormden een nuttige bijdrage tot het versterken van het juridische kader voor de operaties van het Eurosysteem, alsook van de stabiliteit van het financiële stelsel.

Lidstaten raadplegen de ECB somtijds op eigen initiatief over ontwerpen van bepalingen ter omzetting van richtlijnen, alhoewel zij daartoe verplicht zijn noch aangemoedigd werden, bijvoorbeeld op gebieden waar de ECB naar hun mening bijzondere deskundigheid heeft. In dergelijke gevallen is de ECB gaarne bereid een advies uit te brengen, indien de ontwerpen van bepalingen specifieke opmerkingen rechtvaardigen in verband met de taken en beleidsmaatregelen van het ESCB/ECB.

⁸ Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998, betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen, PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

⁹ Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002, betreffende financiëlezekerheidsvereenkomsten, PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43.

IV DE RAADPLEGINGSPROCEDURE

Kader 5

Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG:

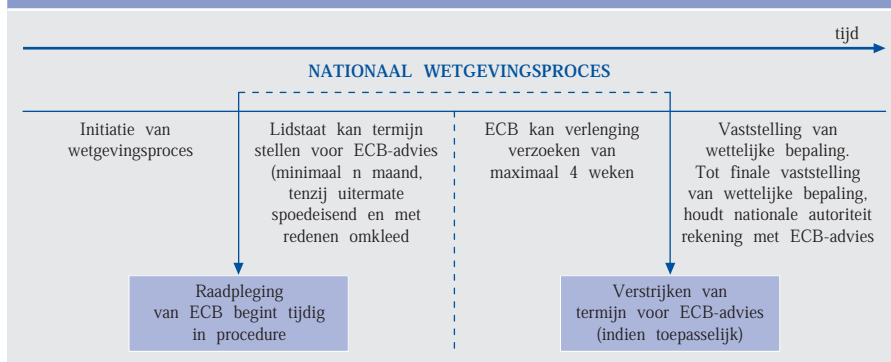
Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

I TIJDIGE RAADPLEGING VAN DE ECB

De tweede zin van artikel 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat de ECB in de loop van het wetgevingsproces ‘tijdig’ geraadpleegd moet worden. Zulks impliceert dat de raadpleging op een zodanig tijdstip in de loop van het wetgevingsproces dient te plaats te vinden dat de ECB voldoende tijd heeft voor de bestudering van de ontwerpen van wettelijke bepalingen (en indien nodig voor de vertaling ervan) en voor de vaststelling van haar advies in alle vereiste taalversies, en die de betrokken nationale autoriteiten eveneens in staat stelt rekening te houden met het ECB-advies, vooraleer de bepalingen worden vastgesteld. Indien de ontwerpen van wettelijke bepalingen worden opgesteld door een andere autoriteit dan de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt, lijkt Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG erop te wijzen dat raadpleging over dergelijke bepalingen op een zodanig tijdstip dient te plaats te vinden dat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepalingen neemt, kan overwegen de wettelijke bepalingen te wijzigen om deze in overeenstemming te brengen met het ECB-advies, i.e. vooraleer de bepalingen bij de autoriteit worden ingediend die de wettelijke bepalingen vaststelt. Dit tijdschema dient ook een redelijke tijdsperiode uit te trekken voor bestudering van het raadplegingsdossier en het uitbrengen van het advies door de ECB. Opgemerkt zij dat artikel 4 niet uit schijnt te sluiten dat nationale autoriteiten overeenkomstig hun wetgevende procedures handelen, indien zulks niet het inhoudelijke van de ontwerpen van wettelijke bepalingen betreft.

Uit de tekst van artikel 3, lid 4 van Beschikking 98/415/EG volgt dat lidstaten verplicht zijn het vaststellingsproces van het ontwerp van wettelijke bepaling op te schorten, hangende het uitbrengen van het ECB-advies. Zulks betekent niet dat het hele nationale wetgevingsproces (bijvoorbeeld, voorbereidend werk van vaste parlementaire commissies, debat over andere door nationale autoriteiten ingediende adviezen, etc.) hangende de ontvangst van het ECB-advies dient te worden opgeschort. Zulks betekent veeleer dat de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt de mogelijkheid dient te hebben betekenisvol overleg te kunnen plegen over het ECB-advies, vooraleer zij ter

Schema 2 Tijdschema

zake inhoudelijke beslissingen neemt. Indien een termijn is gesteld voor het uitbrengen van het ECB-advies (zie sectie IV, (3)) en deze termijn is verstreken, kan de nationale autoriteit het vaststellingsproces vervolgen. Maar zelfs dan, en zo lang de wetgeving niet is vastgesteld, blijven de nationale autoriteiten verplicht rekening te houden met het ECB-advies.

2 VERZOEK OM EEN ADVIES

Een verzoek om een advies moet schriftelijk tot de president van de ECB worden gericht. De ontvangst door de president van de ECB van het verzoek om een advies

Schema 3 Documentatievereisten

Alle documenten kunnen in de officiële taal van de betrokken lidstaten worden ingediend (of in één van de officiële talen, indien er meerdere zijn).

Vereist:	Aanbevolen:	Optioneel:
<ul style="list-style-type: none"> – Schriftelijk verzoek om een advies aan de president van de ECB – Kopie van ontwerpen van wettelijke bepalingen 	<ul style="list-style-type: none"> – Korte toelichting met vermelding van: <ul style="list-style-type: none"> – onderwerp en belangrijkste nagestreefde doelstellingen van wetgeving; – fase in het nationale wetgevingsproces; en – gegevens van een contactpersoon – Voor omvangrijke/gecompliceerde nationale ontwerp-wetgeving, vermelding van de ontwerpen van bepalingen waarover met name ECB-opmerkingen worden verwacht. – Indien het een uitermate spoedeisend verzoek betreft, zijn een vertaling in het Engels van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van bepalingen, die onderwerp zijn van de raadpleging, wenselijk. 	<ul style="list-style-type: none"> – Vermelding van termijn voor ECB voor het uitbrengen van haar advies

vormt het begin van de vaststellingsprocedure voor een ECB-advies. Het verzoek dient een kopie te bevatten van de ontwerpen van wettelijke bepalingen. De ECB beveelt aan dat de raadplegende autoriteit eveneens in een korte toelichting het volgende beschrijft: het onderwerp en de belangrijkste nagestreefde doelstellingen; de fase van het nationaal wetgevingsproces waarin het verkeert; en de naam en verdere gegevens van een contactpersoon. Indien het gaat om ontwerpwetgeving met een groot aantal bepalingen over uiteenlopende aangelegenheden, beveelt de ECB voorts aan dat de raadplegende autoriteit aangeeft over welke ontwerpen van bepalingen met name ECB-opmerkingen worden verwacht. De raadplegende autoriteit kan ook een termijn vermelden waarbinnen de ECB haar advies dient uit te brengen (zie sectie IV, (3)).

Het verzoek om een advies en de begeleidende documenten kunnen in de officiële taal van de betrokken lidstaat worden ingediend (of in één van de officiële talen van de lidstaat indien er meerdere zijn). Is een verzoek uitermate spoedeisend (zie sectie IV(3)), dan ontvangt de ECB gaarne een vertaling in de Engelse taal van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van bepalingen die onderwerp zijn van de raadpleging. Daardoor kan de ECB direct aan het advies beginnen zonder op de vertalingen te hoeven wachten. Het verzoek om een ECB-advies dient evenwel vanwege een ontbrekende vertaling niet te worden vertraagd.

3 TERMIJNEN

Kader 6

Artikel 3 van Beschikking 98/415/EG:

- 1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.*
- 2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.*
- 3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.*
- 4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.*

De ervaring leert dat doorgaans een ECB-advies binnen zes weken wordt vastgesteld, alhoewel het proces ook langer kan duren. Hoe lang het vaststellen van een specifiek advies werkelijk duurt hangt uiteraard af de aard, de complexiteit en de gevoeligheid van de betrokken ontwerpen van wettelijke bepalingen.

Krachtens artikel 3, lid 1 van Beschikking 98/415/EG, kunnen de autoriteiten van de lidstaten die een wettelijke bepaling voorbereiden, een termijn vaststellen voor het uitbrengen van het ECB-advies indien zij zulks noodzakelijk achten. Deze termijn mag evenwel niet minder dan één maand bedragen vanaf de datum van ontvangst van de kennisgeving.

Ervaring leert dat lidstaten deze één-maand termijn somtijds uitleggen als de regel en niet als een minimumperiode. Gezien de voor de voorbereiding en vaststelling van ECB-adviezen benodigde tijd, is een één-maand termijn in de praktijk uitermate kort gebleken. De minimumperiode dient derhalve te worden beperkt tot gevallen waarin vaststelling door de ECB van haar advies binnen één maand dringend noodzakelijk is.

Luidens artikel 3, lid 2 van Beschikking 98/415/EG, kan in uitermate spoedeisende gevallen de termijn worden verkort. In deze zeer uitzonderlijke gevallen vermeldt de raadplegende autoriteit de redenen voor de spoedeisendheid van de aangelegenheid. Daarenboven, zoals eerder vermeld, zou de ECB in dergelijke gevallen eveneens een vertaling in de Engelse taal van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van bepalingen, die onderwerp zijn van de raadpleging, op prijs stellen. Het verzoek om een ECB-advies dient evenwel vanwege een ontbrekende vertaling niet te worden vertraagd.

Krachtens artikel 3, lid 3 van Beschikking 98/415/EG, indien de raadplegende autoriteit een termijn heeft gesteld, kan de ECB tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Artikel 3, lid 3 bepaalt dat de raadplegende autoriteiten dit verzoek niet op onredelijke wijze mogen afwijzen.

Artikel 3, lid 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat ‘indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, de raadplegende nationale autoriteiten [kunnen] handelen zonder het advies af te wachten.’ Zulks betekent dat na verstrijken van de termijn de betrokken autoriteiten de vaststellingsprocedure van de ontwerpwetgeving, die was opgeschort hangende de raadpleging van de ECB, weer kunnen vervolgen. Zolang de wetgeving evenwel niet definitief is vastgesteld, blijft de raadplegende autoriteit verplicht rekening te houden met het ECB-advies (en zorgt ervoor dat het ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt, indien deze een ander lichaam is).

4 ONTVANGSTBEVESTIGING

Na ontvangst van het verzoek om een advies, wordt een ontvangstbevestiging in de taal van het raadplegingsverzoek aan de raadplegende autoriteit gestuurd. Indien toepasselijk, vermeldt de ontvangstbevestiging dat de lidstaat de ECB raadpleegt zonder

daar uitdrukkelijk toe te zijn verplicht, en tevens of de ECB desalniettemin specifieke opmerkingen in een ECB-advies zal maken.

De begeleidende documenten en de vertaling in de Engelse taal worden naar de leden van de Raad van bestuur en de Algemene Raad van de ECB gestuurd. Aldus kunnen zij zich van meet af aan vertrouwd maken met het raadplegingsdossier en direct commentaar leveren wanneer zij het ontwerpadvies daartoe ontvangen.

5 VASTSTELLING VAN HET ADVIES

Na goedkeuring door de directie wordt het ontwerpadvies ter vaststelling aan de Raad van bestuur voorgelegd. Een advies is een rechtsinstrument van de ECB en wordt doorgaans door de Raad van bestuur vastgesteld.

De leden van de Algemene Raad zijn eveneens bij het besluitvormingsproces betrokken. Terwijl de Raad van bestuur het besluitvormende orgaan is dat verantwoordelijk is voor de vaststelling van ECB-adviezen, verleent de Algemene Raad medewerking aan de adviesfuncties van de ECB.

6 DE TALENREGELING

Adviezen waarom een nationale autoriteit verzoekt, worden vastgesteld in de officiële taal van de respectieve lidstaat (of in de taal van het raadplegingsverzoek indien er meerdere officiële talen zijn) en in de Engelse taal.

7 INDIENING VAN HET ADVIES EN VERDER DIENAANGAAND OVERLEG

Na vaststelling wordt het advies ingediend bij de raadplegende autoriteit met een brief van de ECB-president of vice-president in de officiële taal van de respectieve lidstaat (of in de taal van het raadplegingsverzoek indien er meerdere officiële talen zijn).

Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt rekening moet houden met het ECB-advies, vooraleer zij tot een inhoudelijke beslissing komt. Het ECB-advies dient eveneens ter kennis te worden gebracht van de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt, indien deze een andere autoriteit is dan de autoriteit die de wettelijke bepalingen heeft opgesteld.

Na voltooiing van het besluitvormingsproces, stelt de ECB de ontvangst van een kopie van de finale wettelijke bepalingen op prijs.

8 PUBLICATIE

De Raad van bestuur heeft haar transparantiebeleid met betrekking tot nationale raadplegingen geleidelijk aan uitgebreid. Aanvankelijk publiceerde de ECB binnen het kader van Beschikking 98/415/EG uitgebrachte adviezen niet. In de laatste alinea van

ieder advies vermeldde de ECB dat zij niet gekant was tegen publicatie van het advies door de raadplegende nationale autoriteit, maar dat zij zulks aan de discretie van de betrokken autoriteit overliet. Tussen september 2002 en januari 2005 werden binnen het kader van Beschikking 98/415/EG uitgebrachte adviezen zes maanden na hun vaststelling gepubliceerd, met uitzondering van adviezen met beleidsbelang die onmiddellijk op de ECB-website werden gepubliceerd. Sedert januari 2005 zijn alle ECB-adviezen onmiddellijk na indiening bij de raadplegende autoriteit op de ECB-website gepubliceerd, tenzij specifieke redenen zulks verhinderden. Bestaan dergelijke specifieke redenen, dan wordt het advies ten laatste zes maanden na vaststelling gepubliceerd.

V NALEVEN VAN DE RAADPLEGINGSVERPLICHTING

Teneinde naleving van de raadplegingsverplichting ten aanzien van de ECB te verzekeren, vereist artikel 4 van Beschikking 98/415/EG, dat lidstaten de nodige maatregelen nemen ‘om daadwerkelijk te voldoen’ aan de beschikking. Het ESCB volgt binnenlandse wetgevende ontwikkelingen inzake nationale ontwerpwetgeving op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, nauwgezet en NCB's en de ECB rapporteren intern over de naleving van de raadplegingsverplichting ten aanzien van de ECB door nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen.

VI JURIDISCHE GEVOLGEN VAN NIET-RAADPLEGING

Niet-raadpleging van de ECB over een ontwerp van nationale wettelijke bepaling op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, vormt een schending van Beschikking 98/415/EG en kan leiden tot inbreukprocedures voor het Hof. Dergelijke procedures zou de Europese Commissie krachtens artikel 226 van het Verdrag tegen de betrokken lidstaat aanspannen¹⁰. De raadplegingsverplichting krachtens Beschikking 98/415/EG is tevens nauwkeurig en onvoorwaardelijk, hetgeen betekent dat particulieren zich voor nationale rechtbanken daarop kunnen beroepen. Voorzover de ECB weet, is voor nationale rechtbanken tot dusver niet geëist uitspraak te doen over de geldigheid of afdwingbaarheid van een nationale bepaling die is vastgesteld zonder raadpleging van de ECB, evenmin is een verzoek om een prejudiciële beslissing tot nu toe voor het Hof opgeworpen. Het Hof is evenwel herhaaldelijke malen gevraagd uitspraak te doen over de afdwingbaarheid van een nationale wettelijke bepaling, die is vastgesteld zonder voorafgaande kennisgeving aan de Europese Commissie, zoals specifieke communautaire besluiten vereisen¹¹.

In deze gevallen betoogde het Hof dat een nationale wettelijke bepaling die vastgesteld is onder schending van een inhoudelijk procedureel vereiste ten aanzien van particulieren niet kan worden afgedwongen. Het is eveneens vaste jurisprudentie van het Hof dat alle middelen die normaliter krachtens nationale wetgeving beschikbaar zijn, open moeten staan voor partijen in het geding die vorderingen krachtens gemeenschapswetgeving trachten af te dwingen¹². In de lidstaten waarin particulieren het recht hebben procedures aan te spannen tot nietigverklaring van een nationale wettelijke bepaling vanwege een ernstig procedureel gebrek, dienen particulieren eveneens het recht te hebben nationale wettelijke bepalingen nietig te laten verklaren die onder schending van een essentieel procedureel vereiste van gemeenschapswetgeving, zoals voorafgaande raadpleging van de ECB, zijn vastgesteld. Lidstaten dienen zich bewust te zijn van het risico dat de jurisprudentie van het Hof particulieren ertoe aan zou kunnen zetten procedures voor een nationale rechtbank aan te spannen ter verkrijging van een rechterlijke beslissing die de geldigheid of afdwingbaarheid van een nationale wettelijke bepaling aantast, die is vastgesteld onder schending van de raadplegingsverplichting krachtens Beschikking 98/415/EG.

10 Indien een NCB met regelgevende bevoegdheden niet overeenkomstig Beschikking 98/415/EG raadpleegt, kan de ECB zelf inbreukprocedures aanspannen krachtens artikel 237, onder d) van het Verdrag en artikel 35.6 van de statuten.

11 Zie, onder meer: Zaak 174/84 *Bulk Oil* [1986] JUR. 559; zaak 380/87 *Enichem Base* [1989] JUR. 2491; zaak C-194/94 *CIA Security International* [1996] JUR. I-2201; zaak C-226/97 *Lemmens* [1998] JUR. I-3711; zaak C-235/95 *AGS Assedic Pas-de-Calais* [1998] JUR. I-4531; zaak C-443/98 *Unilever* [2000] JUR. I-7535; zaak C-159/00 *Sapod Audic* [2002] JUR. I-5031.

12 Zie, bijvoorbeeld, Zaak 158/80 JUR. *Rewe* [1981] JUR. 1805.

BIJLAGEN

I BESCHIKKING VAN DE RAAD VAN 29 JUNI 1998 BETREFFENDE DE RAADPLEGING VAN DE EUROPESE CENTRALE BANK DOOR DE NATIONALE AUTORITEITEN OVER ONTWERPEN VAN WETTELIJKE BEPALINGEN (98/415/EG)¹³

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 105, lid 4, en op artikel 4 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europese Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut ⁽³⁾

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag en van artikel 42 van voornoemd protocol,

(1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank (ECB) zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;

(2) Overwegende dat in het Verdrag wordt bepaald dat de ECB door de nationale autoriteiten wordt geraadpleegd over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen; dat het de taak van de Raad is de grenzen en voorwaarden van deze raadpleging vast te stellen;

(3) Overwegende dat deze verplichting tot raadpleging voor de autoriteiten van de lidstaten niet afdoet aan de verantwoordelijkheid van deze autoriteiten ten aanzien van de aangelegenheden waarop de ontwerpen betrekking hebben; dat de lidstaten de ECB dienen te raadplegen over alle ontwerpwetgeving op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag; dat de in artikel 2 van deze beschikking opgenomen lijst van specifieke gebieden niet uitputtend is; dat artikel 2, zesde streepje, van deze beschikking de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat;

(4) Overwegende dat de monetaire functies en werkzaamheden van het Europese Stelsel voor centrale banken (ESCB) worden omschreven in de statuten van het ESCB en van de ECB; dat de centrale banken van de deelnemende lidstaten een integrerend deel van het ESCB vormen en overeenkomstig de richtsnoeren en instructies van de ECB moeten

¹³ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42.

handelen; dat in de derde fase van de Europese Monetaire Unie (EMU) de autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de instrumenten van monetair beleid;

(5) Overwegende dat, zolang lidstaten niet deelnemen aan het monetaire beleid van het ESCB, deze beschikking geen betrekking heeft op besluiten die door autoriteiten van deze lidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid;

(6) Overwegende dat de procedures voor de aanneming van wettelijke bepalingen in de lidstaten geen onnodige vertraging mogen oplopen ten gevolge van het raadplegen van de ECB; dat de termijn waarbinnen de ECB advies moet uitbrengen, evenwel lang genoeg moet zijn om de ECB in staat te stellen de nodige zorg te besteden aan de bestudering van de voorgelegde teksten; dat de lidstaten in bijzonder spoedeisende gevallen die naar behoren gemotiveerd zijn, bijvoorbeeld op grond van de gevoeligheid van de markt, een kortere termijn dan één maand kunnen vaststellen die de urgentie van de situatie weerspiegelt; dat in het bijzonder in die gevallen een dialoog tussen de nationale autoriteiten en de ECB moet waarborgen dat met eenieders belangen rekening wordt gehouden;

(7) Overwegende dat deze beschikking, overeenkomstig de punten 5 en 8 van het aan het Verdrag gehechte Protocol nr. 11, niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland indien en zolang die lidstaat niet overgaat naar de derde fase van de EMU;

(8) Overwegende dat vanaf het tijdstip van de oprichting van de ECB tot het begin van de derde fase van de EMU de nationale autoriteiten de ECB moeten raadplegen overeenkomstig Beschikking 93/717/EG ⁽⁴⁾ en artikel 109 L, lid 2, van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

“deelnemende lidstaat”: een lidstaat die de ene munt heeft ingevoerd overeenkomstig het Verdrag;

“ontwerpen van wettelijke bepalingen”: ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten.

Artikel 2

1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

- monetaire aangelegenheden,
- betaalmiddelen,
- nationale centrale banken,
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken
- betalings- en afrekeningssystemen
- voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.

2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.

3. Onmiddellijk na ontvangst van een ontwerp van wettelijke bepaling deelt de ECB aan de raadplegende nationale autoriteiten mee of dat ontwerp naar haar oordeel betrekking heeft op een gebied dat onder haar bevoegdheid valt.

Artikel 3

1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.

2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.

3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.

4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.

Artikel 4

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

Artikel 5

1. Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1999.
2. Beschikking 93/717/EG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1999.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 29 juni 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. COOK

(¹) PB C 118 van 17. 4. 1998, blz. 11.

(²) PB C 195 van 22. 6. 1998.

(³) Advies uitgebracht op 6 april 1998 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(⁴) PB L 332 van 31. 12. 1993, blz. 14.

2 OVERZICHT VAN AANGELEGENHEDEN DIE IN ONTWERPEN VAN NATIONALE BEPALINGEN GEADRESSEERD WERDEN EN WAAROVER DE ECB EN VOORHEEN HET EMI GERAADPLEEGD ZIJN¹⁴

	<i>Adviesnummer</i>
Monetaire aangelegenheden en betaalmiddelen	
E-commerce	
– elektronische betalingen en instrumenten voor elektronisch geld	CON/2000/11
– uitgifte van elektronisch geld	CON/2002/1
Eurobankbiljetten en euromunten	
	CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
– omloop/distributie van bankbiljetten en munten	CON/2004/28, CON/1999/14
– gedenkpenningen in omloop	CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
– commerciële reproductie van bankbiljetten	CON/1996/13
– bevoorrading vooraf van eurobankbiljetten en munten	CON/2001/21, CON/2001/14
– uitgifte van bankbiljetten en munten	CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
– overzeese departementen	CON/1998/9
Invoering van de euro	CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9,

¹⁴ Bijlage 2 geeft een niet-uitputtend overzicht van aangelegenheden die in ontwerpen van nationale bepalingen geadresseerd werden en waarover de ECB (en voorheen het EMI) geraadpleegd zijn.

Adviesnummer

	CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1, CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– aanvullende maatregelen voor invoering van euro	CON/1998/8, CON/1998/1
– bankbiljetten en munten luidende in nationale valuta	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– basis- en referentietarieven	CON/1998/59
– omschakeling op de chartale euro	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– dematerialisatie van aandelen tijdens de omschakeling op de chartale euro	CON/1999/4
– discontovoet	CON/1997/24
– duale prijsvermelding	CON/1998/8
– wisselkoers van de euro	CON/1997/12
– deviezenoperaties	CON/2004/34, CON/2003/29
– wettig betaalmiddel	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– redenominatie van bedrijfsaandelen	CON/1998/11
– redenominatie van financiële instrumenten	CON/1997/17
– redenominatie van nationale valuta	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– redenominatie van overheids- en privéschuld	CON/1998/19, CON/1998/11
– afrondingsregels	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– technische specificatie van euromunten	CON/2000/29, CON/2000/13

Adviesnummer

Bescherming van de euro

- auteursrecht CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18
- valsemunterij CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- recyclage van eurobankbiljetten en munten CON/2004/8

Nationale centrale banken

Financiële administratie, verslaglegging en accountantscontrole

- stelsel voor financiële administratie CON/2002/7, CON/1998/62
- jaarrekening CON/1998/62, CON/1998/35
- nationale audit CON/2002/22

Directieleden

- CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- beroepsgeheim CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- verzekering van de benoeming CON/1997/26, CON/1997/25
- ambtsperiode CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- stemrechten CON/1997/25

ESCB-taken

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Onafhankelijkheid

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38,

	<i>Adviesnummer</i>
	CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
– relaties met regering	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11
– relaties met parlement	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– rekening van de overheid bij een NCB	CON/1994/6
Minimumreserves	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Monetair beleid	CON/2002/21
Niet-ESCB taken	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Deelname in internationale monetaire instellingen	CON/1997/16, CON/1997/10
Prijstabiliteit	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Verbod op monetaire financiering	CON/1998/45, CON/1995/14
Bedrijfseconomisch toezicht	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Reserves in vreemde valuta en reserves in goud	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Statuten van NCB's	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– bepalingen begrotingswet	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– functioneren en organisatie van overzeese departementen	CON/1999/20

	<i>Adviesnummer</i>
Niet door onderpand gedekt intra-day krediet	CON/1997/8
Het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken	
Betalingsbalansstatistieken	CON/2003/8, CON/2002/29, CON/2002/21, CON/1998/45
Algemene statistieken	
– verzamelen van statistieken	CON/2004/24, CON/2002/29, CON/2002/21, CON/2000/28, CON/1999/22, CON/1998/30, CON/1998/28, CON/1995/6
– publicatie van interestvoorwaarden	CON/2002/28
Monetaire en bancaire statistieken	CON/2004/2, CON/1998/30
Rapportageverplichtingen	CON/2003/1, CON/2002/29, CON/2002/2
Statistische functies van een NCB	CON/2003/8, CON/2002/28, CON/1998/45, CON/1997/12, CON/1996/5, CON/1996/4, CON/1995/11
Betalings- en afrekeningssystemen	
Onderpand, saldering, repos	CON/2004/27, CON/1998/42, CON/1998/29, CON/1998/25, CON/1996/5, CON/1995/13, CON/1995/12
Insolventieprocedures	
– 00.00 uur-regel	CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1996/4
Retentierecht op effecten	CON/1995/12

	<i>Adviesnummer</i>
Toezicht op betalingssystemen	CON/2003/15, CON/1998/3, CON/1996/10, CON/1996/4
Betalingssystemen – algemeen	CON/2003/15, CON/2003/14, CON/2002/1, CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1997/4
Effectenafwikkelingssystemen – algemeen	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– RTGS systeem	CON/1995/12
Overdraagbare effecten	CON/2004/22

**Regels van toepassing op financiële instellingen
voorzover zij wezenlijk van invloed zijn op de
stabiliteit van financiële instellingen en markten**

Kredietinstellingen	CON/2003/25 CON/2001/35 CON/1998/25
Financiële intermediairs	CON/2003/25, CON/2001/35
Financiële zekerheidsovereenkomsten	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Ombudsman financiële diensten	CON/2003/24
Inflatiegeïndexeerde leningen van kredietinstellingen	CON/2004/20
Witwassen van geld en terrorismefinanciering	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Beginsel van vrij verkeer van kapitaal	CON/1995/15
– heffing op deviezenoperaties	CON/2004/34

Stabiliteit van financiële markten

– buiten-de-beurs markten

Beurzen

Toezicht op krediet- en financiële instellingen

Instrumenten van monetair beleid

Instrumenten van monetair beleid van niet deelnemende lidstaten

– informatiesysteem van centrale bank en methode en termijnen voor gegevensverstrekking

– instellingen voor elektronisch geld

– reserveverplichtingen

– programma van statistische enquêtes

– toezicht op de financiële markten

Adviesnummer

CON/2002/1, CON/2001/35,
CON/1998/42, CON/1997/4,
CON/1997/2, CON/1997/3,
CON/1994/11

CON/2003/7

CON/1999/4, CON/1997/21,
CON/1994/11

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

CON/1995/17, CON/1997/27

CON/2004/33

CON/2004/25

CON/2004/29

CON/2004/36

CON/2004/31

